

[Socialministeren]

På denne baggrund finder jeg ikke, der er grund til at foregribe begivenhedernes gang. Det rigtige må være at afvente resultatet af det iværksatte udvalgsarbejde. Der er ikke noget i den aktuelle situation, der gør en forcering af denne sag påkrævet.

Bakholt (S):

Det er tredje gang, socialistisk folkeparti har fremsat dette lovforslag. Ved behandlingen i arbejdsmarkedsudvalget i 1973 blev der afgivet en beretning, hvor man ønskede en række problemer belyst. Det er senere sket i et udvalg nedsat efter forslaget genfremsættelse i 1975.

Da udvalget ikke er færdigt med sit arbejde, kan vi ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi ønsker, at udvalget skal gøre sit arbejde færdigt, så de problemer, der er rejst i forbindelse med lovforslaget, kan blive tilstrækkeligt belyst.

Lawaetz (FP):

Almindelig parlamentarisk høflighed kræver jo, at man kommenterer selv de mærkeligste lovforslag. Nu er det egentlig gjort nemt, fordi socialminister Erling Jensen på arbejdsministerens vegne har oplyst, at det omtalte udvalg skal arbejde videre i fred og ro. Men jeg vil tilføje, at jeg har meget svært ved at få øje på noget fornuftigt i dette lovforslag, ja, jeg vil endda sige, at der skal en forholdsvis god fantasi til for at fremsætte det for tredje gang.

For det første er der bogstavelig talt ingen offentlige selskaber tilknyttet Dansk Arbejdsgiverforening som organisation, så det, man kan diskutere, er væsentligst nogle koncessionerede trafikelskaber, og så må jeg spørge, om man mener, de skulle være frit svævende i luften uden ret til nogen støtte eller aftaler. For SF har vel ikke tænkt sig at forbyde de ansatte at organisere sig; så kunne man måske begynde at snakke om det, hvis det var lige oppe over.

I øvrigt finder jeg tidspunktet for genfremsættelse af et sådant lovforslag nærmest lidt parodisk, for hvem var det, der truede livsvigtige funktioner i samfundet, og hvem bragte forskellige funktioner til standsning? Var det arbejdsgiverne? Nej, det var alle de forskellige pressionsgrupper, der stod herude på Slotspladsen: skolelærere osv. osv. En

lov som den foreslåede vil jo ikke forhindre en gentagelse af, at børnepædagogerne forsømmer 20.000 børns pasning, at buschaufførerne nedlægger arbejdet, at postarbejderne standser omdelingen i København osv. Derfor har jeg meget svært ved at se, hvad der overhovedet skulle komme ud af at gennemføre dette forslag, og kan ikke se, det har noget med private arbejdsgiverorganisationer at gøre.

Man skal faktisk være blind på det ene øje for at finde på noget sådant – i hvert fald skal man ikke kunne se med det højre – og man skal skele temmelig kraftigt med det venstre for at få en så fantastisk idé som den, der ligger her foran, og jeg vil gætte på, at lovforslaget maksimalt får 19 stemmer.

Johan Philipsen (V):

Dette lovforslag har været fremsat to gange før, og jeg havde lejlighed til i 1973 at sige, hvad vi fra venstre mener om dette forslag. Vi må stadig afvise forslaget, for det, der er sket i mellemtiden, har unægtelig ikke givet nogen motivering for at fremkomme med det. På baggrund af det, der er sket sidste år, er det med nogen undren, jeg i bemærkningerne læser:

»Årsagen hertil er disse virksomheders medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening. Medlemskabet indebærer en risiko for samfundet for standsning af livsnødvendige forsyninger og af dele af den kollektive trafik, som således kan blive inddraget i konflikter ...«

Ak ja, der var engang, det var således. I øvrigt gør jeg forslagsstillerne opmærksomme på, at de bør slå tilbage til dengang, Kjærboel var minister; han startede behandlingen af dette spørgsmål. Venstre afviser.

Palle Simonsen (KF):

Forslaget kan måske i sine intentioner virke besnærende, men vi er af den opfattelse, at de problemer, man søger at løse gennem forslaget, i hvert fald ikke kan løses på den måde, forslaget er udarbejdet. Vi er heller ikke så sikre på, at man i virkeligheden skal gå ind på dette meget vanskelige og omtålige område. Det ser enkelt ud, men det er uhyre kompliceret, og derfor vil vi nøjes med på nuværende tidspunkt at henholde os til, hvad ministeren har sagt. Vi afventer et udvalgsar-